

РЕШЕНИЕ

№ 2971

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2277** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на директора на офис „Център“ при ТД на НАП - С., срещу решение № 20009016 от 31.01.2022 г. по НАХД № 14274/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 465466-F./27.09.2019 г., издадено от директора на офис „Център“ при ТД на НАП - С., с което на П. Н. П., на основание чл. 80а, ал. 1 от Закона за данък върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 12815 (дванадесет хиляди осемстотин и петнадесет) лева, за нарушение на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б“ от ЗДДФЛ. Твърди се, че решението е незаконосъобразно и необосновано. В съдебно заседание се представлява от юрк. И.. Моли съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, не се представлява. В писмена молба взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 20009016 от 31.01.2022 г. по НАХД № 14274/2020 г., СРС е отменил НП № 465466-Ф./27.09.2019 г., издадено от директора на офис „Център“ при ТД на НАП - С., с което на П. Н. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 12815 (дванадесет хиляди осемстотин и петнадесет) лева, за нарушение на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б“ от ЗДДФЛ.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липса на посочване на дата на извършване на нарушението, както и че АУАН е съставен след изтичане на давностния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Тези изводи частично се споделят от касационната инстанция.

От приложените по делото писмени доказателства, както и събраните в хода на процеса свидетелски показания, безспорно се установява датата извършването на посоченото в НП нарушение. Изрично е описано, че се касае за недеklarирани данни в годишната данъчна декларация за 2015 г., която е следвало да бъде подадена до 30.04.2016 г. Ето защо следва да се счита, че нарушението е довършено на 02.05.2016 г. – първият работен ден, следващ изтичането на срока, през който лицето, като е било длъжно, не е подало тези данни.

Според приетото от районния съд, административнонаказващият орган не е спазил преклузивния срок по чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Нарушителят е станал известен на наказващия орган, както става ясно и от касационната жалба, и от самият АУАН, в хода на извършваната проверка. Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за политическите партии, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел и дружествата за секюритизация, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора "а" и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години. Видно от доказателствата по делото, АУАН е съставен на 29.05.2019 г., т.е. след изтичане на двугодишния срок – 02.05.2018 г., поради което не е следвало да бъде образувано административнонаказателно производство. Неоснователни са възраженията, че въззивният съд неправилно е тълкувал сроковете по чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Този срок за образуването на административнонаказателно производство се изчислява от момента на извършването на нарушението. Нарушението по чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б“ от ЗДДФЛ в случая е довършено, с недеklarиране на данни в срок.

Сроковете по чл.34 от ЗАНН са от категорията на процесуалните преклузивни срокове, с изтичането на които се погасява правото на административно-наказващият

орган да образува административно-наказателно производство. Ето защо съставяне на АУАН след изтичане на двугодишния срок по чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, следва да се квалифицира като процесуално нарушение от категорията на съществените и е достатъчно и самостоятелно основание за незаконосъобразност на НП.

Не на последно място, касационната инстанция счита, че и институтът на абсолютната давност е приложим в процесния случай, т.е. налице е основание за отмяна на наказателното постановление и на друго основание. В ЗАНН не са предвидени разпоредби, касаещи абсолютната давност за административнонаказателно преследване, поради което на основание чл. 11 от ЗАНН, приложими в процесния случай са разпоредбите, уреждащи този вид давност по НК. Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК, не се образува наказателно производство, а образуваното се прекратява, когато наказателната отговорност е погасена поради изтичане на предвидената в закона давност, т. е. изтеклата давност е обстоятелство, което изключва наказателната отговорност като предпоставка за реализирането ѝ чрез провеждане на административнонаказателно преследване. Изтичането на абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 от НК, погасява наказателната отговорност на дееца - той не може да бъде осъден, като му се наложи наказание за извършеното престъпление и наказателното преследване срещу него следва да се прекрати като безпредметно по чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК. Съгласно действащата разпоредба на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /ДВ бр. 26/2010 г./, предвидения общ давностен срок от четири години и половина е изтекъл още към 06.12.2020 г. – още преди датата на образуване делото пред касационната инстанция – 31.12.2021 г., тъй като момента на извършване на административното нарушение е 02.05.2016 г.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20009016 от 31.01.2022 г. по НАХД № 14274/2020 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.